

نام پدر بزرگ مرا از لوح قربانیان جنایات نازی پاک کنید

نوشته ژان-مونیژ برایتبرگ

ترجمه بهروز عارفی

آقای رئیس دولت اسرائیل

این نامه را خطاب به شما می نویسم تا مداخله کنید و به مسؤلین مربوطه بگویید تا نام پدر بزرگ من، موشه برایتبرگ، را که در سال ۱۹۴۳ در تربلینکا قربانی اطاق های گاز شد و نیز نام اعضای دیگر خانواده مرا که در اردوگاه های مرگ نازی کشته شدند، از بنای «یادواشم» که به یادمان قربانیان یهودی نازیسم در جریان جنگ دوم جهانی اختصاص یافته، پاک کنند.

آقای رئیس جمهور، من خواستار آنم که به تقاضایم ترتیب اثر داده شود زیرا آنچه در غزه می گذرد و بطور کلی سرنوشتی که از شصت سال پیش در حق مردم عرب فلسطین رقم خورده، این صلاحیت را به نظر من از اسرائیل سلب می کند که کانون یادمان ستمی باشد که به یهودیان و در نتیجه به کل انسانیت روا شده است.

توجه کنید که من از دوران کودکی، در محیط بازماندگان اردوگاه های مرگ زندگی کرده ام، من شماره هایی را که بر بازوی آنان خالکوبی شده بوده دیده ام و روایت شکنجه ها را شنیده ام و آن سوگ ناممکن را درک کرده ام و در کابوسشان شریک بوده ام.

به من یاد داده بودند که این جنایت ها هرگز نباید تکرار شود؛ که هیچ انسانی با تکیه بر وابستگی قومی یا مذهبی خود، هرگز نباید دیگری را بر این اساس تحقیر کند؛ ابتدائی ترین حقوق او را زیر پا بگذارد که عبارتند از یک زندگی امن و شایسته، بدون موانع و برخوردار از روشنی آینده ای، هرچند دور، اما سرشار از آسودگی و شکوفائی.

حال آن که آقای رئیس جمهور، من شاهدی که به رغم ده ها قطع نامه مصوب جامعه بین المللی، به رغم آنکه بی عدالتی اعمال شده نسبت به خلق فلسطین از سال ۱۹۴۸ به بعد، بسیار بدیهی و آشکار است، به رغم امیدی که در اسلو زاده شد و به رغم آنکه حقوق یهودیان اسرائیلی برای زندگی در صلح و امنیت به رسمیت شناخته شد و تشکیلات خودگردان فلسطین بارها آن را مورد تأکید قرار داده است، تنها پاسخی که حکومت های پی در پی کشور شما به آن داده اند، خشونت است و خونریزی، حبس و کنترل دائم، و مستعمره سازی و غصب.

آقای رئیس جمهور، لابد به من پاسخ خواهید داد که حق مشروع کشور شماست که از خود در مقابل پرتاب کنندگان راکت به درون اسرائیل، یا علیه انتحاریونی که همراه خود جان بسیاری از اسرائیلی های بیگناه را نیز می گیرند، دفاع کند. پاسخ من به این استدلال این است که احساس من از انسانیت، تابعی از وابستگی قربانیان به این یا آن کشور نیست.

برعکس، آقای رئیس جمهور، شما سرنوشت کشوری را در دست دارید که مدعی است نه تنها نماینده کل یهودیان است، بلکه خاطره قربانیان نازیسم را نیز نمایندگی می کند. این چیزی است که به من نیز مربوط می شود و برایم غیر قابل تحمل است.

دولت شما با حفظ نام خویشان من در یادمان «یادواشم»، در مرکز دولت یهود، خاطره خانواده مرا در پشت سیم های خاردار صهیونیسم زندانی می کند تا از آن گروگانی بسازد برای یک به اصطلاح سلطه اخلاقی که هر روز مرتکب اعمال نفرت انگیزی می شود که چیزی جز انکار عدالت نیست.

لذا، خواهشمند است از حریمی که به یاد قساوتی اختصاص یافته که بر یهودیان روا داشته اند، نام پدر بزرگ مرا پاک کنید تا دیگر قساوتی را که در حق فلسطینی ها اعمال شده، توجیه نکند.

آقای رئیس جمهورمتمنی است، احترامات مرا بپذیرید.

Effacez le nom de mon grand-père à Yad Vashem, Jean-Moïse Braitberg

ژان موئیز برایتبرگ، متولد ۱۹۵۰ در جنوب غربی فرانسه (نزدیک شهر بردو) و نویسنده و روزنامه نگار است. او در سال ۲۰۰۶، رمانی با عنوان L'Enfant qui maudit Dieu (کودکی که به خدا نفرین می کند) نوشته است.

از لوموند ۲۹ ژانویه ۲۰۰۹